

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

ΑΓΡΑΦΟΤΙΚΗ ΔΙΑΒΙΟΥΣΑ
ΠΑΤΡΟΣ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΤΣΑΒΛΗΡΗ

Η
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΛΕΙΒΑΡΤΖΙΟΥ (ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ)
ΚΑΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΥΤΗΣ Γ. ΘΟΥΑΣ

«...Νὰ πιστεύσουν οἱ ἀγαθοὶ καὶ ἔντιμοι πολῖται ὅτι εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἠθικοὶ καὶ ἔντιμοι ἄνθρωποι, οἵτινες ν'ἀντεπεξέλθουν καὶ γὰ ἐπικρατήσουν κατὰ τῶν ἀνηθικῶν καὶ τῶν ποταπῶν, τῶν ἐπιζητούντων, ἐξ ἀκολάλαστου ἰδιοτελείας, τὴν ματαίωσιν τῶν ἠθικῶν καὶ εὐγενῶν προθέσεων, οἷας ἤθελεν ὄρσει πρὸς πραγμάτων ἡ τελευταία τῶν θάλασσις».

1925

041
—
j
11468

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΤΡΩΝ

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΤΣΑΒΛΗΡΗ

Η

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΛΕΙΒΑΡΤΖΙΟΥ (ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ)

ΚΑΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΥΤΗΣ Γ. ΘΟΥΑΣ

«...Νά πιστεύσουν οί αγαθοί και έντιμοι πολίται ότι εύρίσκονται πάντοτε εις τόν τόπον τούτον ήθικοί και έντιμοι άνθρωποι, οίτινες ν'άντεπεξέλθουν και νά επικρατήσουν κατά τών άνηθίκων και τών ποταπών, τών επιζητούντων, έξ άκολάλαστου ιδιοτελειας, τήν ματαιώσιν τών ήθικών και εύγενών προθέσεων, οίς ήθελεν' όρίσει πρός πραγμάτωσιν ή τελευταία των θέλποις».

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΤΡΩΝ

1925

*Εἰς τὴν αἰωνίαν Μνήμην τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς
Κοινότητος Λειβαρτίου (τῶν Καλαβρύτων) ἑὺλαβῶς ἀφι-
εροῦται.*

Ὁ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΙΒΑΡΤΖΙΝΟΙ.

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΙΒΑΡΤΖΙΝΟΙ

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΥΣ

Ο Ἀείμνηστος Θεόδωρος Γ. Τσαβλήρης ἐκ Λειβαρτζίου ἀποθανὼν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1921 κατέλιπε δι' ἰδιογράφου διαθήκης δλόκληρον τὴν περιουσίαν του ἀνερχομένην ἤδη εἰς μετροπὰ χρο-
νώγραφα καὶ 12 — 15 χιλιάδας τόννους μεταλλεύματος ἐν Σερίφω
εἰς Δραχ. περίπου 2.000.000.—, καὶ ἐὰν δὲν ἐλάμβανον χώραν
τὰ κατωτέρω ἐξιστορούμενα περιστατικά θὰ ἀνήρχετο αὕτη—τοῦ
μεταλλεύματος ἐκποιουμένου εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ Ἀγγλικὴ Λίρα
εἶχε φθάσει τὰς 430 Δραχ. —εἰς ποσὸν περίπου 4.000.000.

Καταστήσας ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ γενικῶν κληρονόμον τὴν
Κοινότητα Λειβαρτζίου ἔγραφεν ἐν τῇ διαθήκῃ του ὅτι ἀφίνει
δλόκληρον τὴν περιουσίαν του, ἣν ἐσχημάτισε διὰ 55 ἐτῶν κό-
πων καὶ μόχθων, *εἰς τὸ Λειβαρτζιον, τὴν ἰδιαιτέραν του πα-
τριδα, ὅπου κείνται τὰ ὀσῆα τῶν πατέρων του καὶ ὄφρου τὸ
πρῶτον εἶδε τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου.*

Ἐπέπρωτο ὁμως βουλιμιώντες μακρονοὶ συγγενεῖς καὶ ἐξ
ἀγχιστείας τοιοῦτοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κυρίως ἐπίβουλος ἰα-
τρος καὶ πρόεδρος τῆς κληρονόμου Κοινότητος Λειβαρτζίου Γε-
ώργιος Θούας, πάντες εὐεργετηθέντες ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἀν-
δρός, ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐν καταφανεῖ δόλῳ, νὰ ἐπιζητήσουν νὰ
παρουσιάσουν τὸν Θεόδωρον Τσαβλήρη ὡς πάσχοντα διανοη-
τικῶς καὶ ὅτι ἐν συνεχείᾳ ἡ ἰδιογράφος διαθήκη του δὲν ἦτο
ἔγκυρος.

Ἄλλ' ἡ ἐντιμὸς καὶ ὑψηλὴ Διαθήκη κατέρριπτεν αὕτη αὕτη
τὸν τερατώδη ἰσχυρισμὸν μνημονεύουσα ἕνα ἕκαστον τῶν συγγε-
νῶν θηρίων τούτων καὶ καταλείπουσα εἰς αὐτοὺς ἐπιπροσθέτως
ἀνάλογα ποσά. Καὶ εἰς τὸν μὲν μικρανειψιὸν ἐξ ἀδελφῆς Γ.
Θούαν, ὃν ἐν τῇ ζωῇ εἶχε προικίσει πλουσιοπαρόχως, καταλείπει
μηνιαῖον ἐπίδομα καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ χροσῶν. Εἰς τὸν ἐξάδελφον
τοῦ Γ. Θούα, δικηγόρον Γεώργιον Μητρόπουλον—τοὺς δύο κυ-

ρίους συνενόχους—ὄν ἐσπούδασε, καταλείπει τὴν οἰκίαν ἐν ἣ κατόν-
κει καὶ ἀπαιτήσεῖς πρὸς εἰσπραξίν καὶ ἄλλα ποσὰ εἰς τὸν ἀδελ-
φὸν καὶ ἀδελφὴν τοῦ τελευταίου, τοὺς ὁποίους ἐπὶ μακρὰν
σειρὰν ἐτῶν εἶχε παραλάβει μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ καὶ
πρωήγαγε, τὴν τελευταίαν δὲ καὶ ἀποκατέστησεν. Καὶ εἰς τοὺς ἄλ-
λους ὅλους ἄλλα.

Ἡ ἐπιβουλή.

Ἐν συμπαιγνίᾳ λοιπὸν οἱ Γ. Θούας καὶ Γ. Μητρόπουλος—
ἃς ἐπαναληφθῆ—οἱ δύο συνένοχοι—μετὰ μακροὺς σκολιούς ἐλι-
γμοὺς πρὸς παραπλάνησιν τῶν πάντων, ἀπεφάσισαν τὴν ἔγερσιν
ἀγωγῆς προσβαλλούσης τὴν διαθήκην, ἀποβλέποντες οὐσιαστικῶς
οὐχὶ εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης, διότι αὕτη ἦτο ἀδιατάρα-
κτος ἄλλ' εἰς τὴν ἀγωγὴν ὡς μέσον διὰ νὰ πραγματοποιήσουν
τὸν ἀπώτερον ἀνήθικον σκοπὸν τῶν, τοῦ ἐκβιαστικοῦ συμβιβα-
σμοῦ δηλ. νότι, ἐφ' ὅσον κακῇ τῇ μορᾷ πρόεδρος τῆς Κοινότη-
τος διετέλει ὁ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος ἱατρὸς Γεώργιος
Θούας, καὶ ἐφ' ὅσον συνεπῶς ἠδύνατο νὰ τεθῇ τὸ «Ὁ Γιάννης
κερνᾷ καὶ ὁ Γιάννης λίνει».

Ἄλλ' ἃς ἱστορηθῶσι τὰ γεγονότα κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν.
Κοινολογήσαντες οἱ ἀνωτέρω ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι ἔχ-
θραν πρὸς τὸν ἐπίσης ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμον ἄλλὰ καὶ πρόε-
δρον τῆς κληρονόμου Κοινότητος ἱατρὸν Γ. Θούαν, ἠγειραν ἐν
ταυτῷ τὴν ἀγωγὴν, ὁ δὲ πρόεδρος τῆς κληρονόμου κοινότητος,
τρομοκρατηθεὶς δῆθεν, ἔπεισε νὰ δεχθῇ συμβιβασμὸν, ἀποδεξά-
μενος, οὐδὲν ἴσσον, τὴν παροχὴν ὀλοκλήρου σχεδὸν τῆς περιου-
σίας Τσαβλήρη, δηλαδὴ τοῦ ἐν Σερίφῳ μεταλλεύματος, τῆς
ὁποίας αὐτὸς ὡς μικρανεψιδὸς καὶ ἐξέχων καὶ δεχόμενος τὸν συμ-
βιβασμὸν ὡς Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, θὰ ἐλάμβανε φυσικὰ
τὴν μερίδα τοῦ λέοντος.

Ἐπρεπεν ὅμως νὰ κρατηθῶν καὶ τὰ προσχήματα. Καὶ ἐ-
τέθη εἰς κυκλοφορίαν, ὅτι, ἡ κοινότης μὴ ἔχουσα τὰ οικονομικὰ
μέσα ἵνα διαξαγάγῃ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα θὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν
ἀνάγκην νὰ δεχθῇ τὸν συμβιβασμὸν. Καὶ ὁ Γεώργιος Θούας ἐν
ᾧ ἄφ' ἑνὸς διὰ νὰ ρίψῃ (στάκτῃ σ' τὰ μάτια τῶν ἀπλοϊκῶν
χωρικῶν) ἔδημοσίευσεν εἰς τὸν Τηλέγραφον τῶν Πατρῶν (ἀριθ.
φύλλου 1396, 20 Μαΐου 1921) ὅτι θὰ δαπανήσῃ ἐξ ἰδίων πρὸς
ἀντιμετώπισιν τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος καὶ διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ
ἀποτελεσματικὴν ἔκβασιν αὐτοῦ, καὶ ἐνῶ προεκάλει πράξιν τοῦ
κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ διώριζε δικηγόρους ὡς πληρεξουσί-
ους τῆς Κοινότητος μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τὸν κ. Ι. Σαγιάν, ἐκ
Λειβαρζίου καταγόμενον καὶ ἔχοντα ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς

κοινότητος, πρὸν ὃν ὁμως οὐδέποτε ἀνέθεσε τὴν ἐντολὴν τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ὑποθέσεως, ἀφ' ἑτέρου ὅλως ἀντιθέτως, δολίως, ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ συμπαρασκεύαζε μετὰ τοῦ νομομαθοῦς Μητροπούλου καὶ Σίας τὴν πλεκτάνην τῆς ἀρπαγῆς τῆς περιουσίας Τσαβλήρη.

Καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν δικηγόρον του, τῆς Κοινότητος δῆθεν κ. Μάτεσην, ὑπέβαλε τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα: α) Ἐὰν ἡ διαθήκη διατρέχει κίνδυνον ἀκυρώσεως, καὶ τὸ σατανικόν β) τί δέον γενέσθαι ἀφ' οὗ ἡ κοινότης στερεῖται χρημάτων πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, λησμονήσας τὴν ἀνωτέρω δημοσίαν ἐνυπόγραφον ἀνακοίνωσίν του εἰς τὸν Τηλέγραφον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνελάμβανεν ὁ ἴδιος ἐξ ἰδίων τὰ τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος.

Ἐν τούτοις ὁμως ὅταν ἐγνώσθησαν ἐν Ἀθήναις καὶ κυρίως ὅταν κατεφάνησαν οἱ δολεροὶ σκοποὶ τοῦ Γ. Θούα, ἀφ' ἐνὸς ὁ ἀειμνήστου Λειβαρτζινὸς Λεόντιος Οἰκονομίδης ἐδήλου ἐγγράφως ὅτι ἀναλαμβάνει ἐκ τοῦ ἰδίου του ταμείου πᾶσαν οἰανδήποτε δαπάνην πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς Κοινότητος. Ἄλλὰ καὶ οἱ ἐν Λειβαρτζίῳ δὲν ὑστέρησαν καὶ δεκάς ἐξ αὐτῶν προσέφερον ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν των διὰ τὰς δαπάνας τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος. Ἄλλ' ὁ παράνομος Γ. Θούας μετ' ὅλα τούτα, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀπορίας τῆς Κοινότητος, καταλήγει εἰς προσύμφωνον συμβιβασμοῦ καὶ παραχωρεῖ διὰ τούτου ὁλόκληρον τὸ ἐν Σερίφῳ μετάλλευμα ἐκ 12,000—15,000 τόννων εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους, ἀποτελοῦντας τρεῖς ρίζας, ὧν ἡ μία ὁ πενθερὸς τοῦ Γεωργίου Θούα

Ἐγκαίρως ἐφωδιασμένους ὁ Γεώργιος Θούας διὰ πληρεξουσίου τοῦ πενθεροῦ του, ἀποζῶντος ἐξ αὐτοῦ, εἶχε κανονίσει καλὰ τὴν δουλειά, ὥστε νὰ καταβροχθίσῃ τὸ μετάλλευμα τοῦ Θεοδώρου Τσαβλήρη ἔκιστον τεμάχιον τοῦ ὁποίου ἦτο ποτισμένον μετὰ τὸν ἐντιμον ἰδρώτα τοῦ εὐγενοῦς τέκνου τοῦ Λειβαρτζίου.

Ὁ συμβιβασμὸς οὗτος ὅλως ἀβασανίστως ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ἀχαιοῦλιδος ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πλαστῶν ἐγγράφων. Ἐν τῇ ἀναμονῇ πλεόν τῶν πληρεξουσίων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων συγγενῶν τοῦ διαθέτου δὲν ἀπέμεναν ἢ ἡ ὑπογραφή τῆς συμβάσεως ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεξενουτο ἡ Γενικὴ Κληρονομία τοῦ Θεοδώρου Τσαβλήρη Κοινότητος Λειβαρτζίου τοῦ μεγίστου μέρους τῆς εἰς αὐτὴν διὰ τῆς διαθήκης περιερχομένης περιουσίας. Καὶ περὶ τῆς ὀλίγης ἀπομενούσης ὕστερον θὰ ἔβλεπεν ὁ Γεώργιος Θούας.

Ἐδῶ ὁμως ἐφαρμόζεται τὸ ρητὸν (ἀγαπάει ὁ Θεὸς τὸν κλέφτη ἀλλ' ἀγαπάει καὶ τὸν νοικοκύρη).

Καὶ ἡ Θεία Πρόνοια τῆς ὁποίας αἱ βουλαὶ εἶναι ἀνεξιχνίαστοι, παρεμβᾶσα τὴν τελευταίαν στιγμὴν, τὴν παραμονὴν δηλο-

νότι τῆς συντάξεως τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ κοινότης κυριολεκτικῶς κατεστρέφεται, ἔκαμεν ὥστε νὰ ἀποκαλυφθῶσιν αἱ πλεκτάται, αἱ σκευωρίαὶ καὶ αἱ ἐπιβουλαὶ αὐταί. Πάραυτα οἱ ἐν Ἀθήναις Λειβαρτζινοὶ διὰ τοῦ κ. Ἰω. Σαγιά ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀχαϊόλιδος τὴν 30 Μαρτίου 1922 τὸ κάτωθι τηλεγράφημα δημοσιευθὲν καὶ εἰς τὰς Ἐφημερίδας τῶν Πατρῶν.

Κύριον Νομάρχην

Πάτερς

Πληροφοροῦμαι ἀπληστοί, ἐπίβουλοι, ἀνάξιοι μακρυνοὶ συγγενεῖς ἀειμνήστου συνδημότου Θεοδ. Τσαβλίρη διὰ μεθόδων ἀνηθίκων ἐπιζητοῦν βουλιμιῶντες νὰ ἀρπάσουν τὴν περιουσίαν τῆς κοινότητος Λειβαρτζίου γενικῆς κληρονόμου τοῦ Θεοδ. Τσαβλίρη.

Ἀμφιβάλλω νὰ πιστεύσω σπερμολογήματα ὅτι ὑμεῖς εὐνοεῖτε τοιαύτην ἐπιβουλήν. Ἐυαρεστηθῆτε νὰ διαβεβαιωθῆτε περὶ τοῦ ἀδυνατοῦ τῆς πραγματοποιήσεως τοιαύτης ἀτιμίας καὶ παρακαλῶ νὰ λάβητε τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν τῆς κλοπῆς τῆς περιουσίας Τσαβλίρη, ἰδρωτὶ κτηθείσης καὶ ἀνηκούσης ἰδιογράφῳ ἀπροσβλήτῳ διαθήκῃ εἰς κοινότητα Λειβαρτζίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΓΙΑΣ

Ἐν ταυτῷ εἰδοτοιγήθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ δι' ἐπειγουσῶν τηλεγραφικῶν διαταγῶν ἀνετάλη ἢ ὑπογραφή τοῦ ἐνόχου συμβιβασμοῦ, πρὸς ἀρπαγὴν τῆς περιουσίας, τῆς ὑποθέσεως περιελθούσης πλέον εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ὑπουργείου, ὅπερ ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην ἀκυρωτικὴν ἀπόφασιν.

Ἀριθ. 22800

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἰουνίου 1922

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν κ. λ. π.

Σκεφθέντες

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ ἀριθ. 102 τῆς 17ης Ἰανουαρίου ε. ε. ἀποφασίς τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβολίου Λειβαρτζίου πλὴν τῶν ἄλλων συνεπειῶν, αἰτίνας δύνανται νὰ προκύψωσιν ἐξ αὐτῆς εἶναι ἄκυρος καθ' ὅσον ἐλάφθη ἐν συνεδριάσει καθ'

ήν παρέστησαν τρία μόνον τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀντὶ 4, ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου ΔΝΖ' ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1076, τοῦ ὡς παρόντος ἐν αὐτῇ μνημονευομένου Προέδρου τοῦ Συμβουλίου Γ. Θούα εὐρισκομένου κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4294]1 τῆς 1ης Ἰουνίου 1922 τοῦ Β' Τμήματος Καταδιώξεως Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν.

2) Ἐπειδὴ τὸ διὰ συμβιβασμοῦ παραχωρούμενον εἰς τοὺς διεκδικούντας κληρονομικὸν ἐξ ἀδιαθέτου δικαίωμα περιουσιακῶν στοιχείων τῆς κληρονομίας εἶναι ἀξίας πλλαπλασιασῆς τῆς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 697 τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1921 προσυμφώνου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ι. Κασσαβέτη ὀριζομένης τῶν 75.000 δραχ. διότι κατὰ μὲν τὴν ἀπὸ 16ης Ἰουνίου 1922 ἐπιστολῆν τῶν κ. κ. Κανελλοπούλου καὶ Γρώμαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ παραχωρούμενον μετάλλευμα ἐκ 10—12 χιλιάδων τόννων δύναται ν' ἀπολαύσῃ τιμὴν 4—5 σελινίων κατὰ τόννον, κατὰ πληροφρορίας δὲ ἕως ἡρῶσθημεν ἐκ τῆς ἰσομοδίας **Κρατικῆς Ὑπηρεσίας**, ἡ τιμὴ τοῦ παραχωρουμένου μεταλλεύματος δύναται νὰ εἶναι πολὺ ἀνωτέρω καὶ τῆς παρὰ τῶν κ. κ. Κανελλοπούλου καὶ Γρώμαν ὑπολογιζομένης.

3) Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι τὸ παραχωρούμενον διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ πρὸς τοὺς διεκδικούντας ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Θ. Τσαβλίρη περιουσιακῶν στοιχείων, ἀποτελεῖ οὐχὶ μόνον τὸ **μεγαλειότερον μέρος** τῆς κληρονομίας ἀλλὰ καὶ τὸ **θετικώτερον** δεδομένου ὅτι τὸ ὑπόλοιπον τῆς κληρονομίας βαρύνεται καὶ διὰ ποσοῦ 160 χιλιάδων δραχμῶν καταβληθέντος τῷ ἀποβιώσαντι ὑπὸ τοῦ κ. Γρώμαν κατὰ τὴν μνημονευθεῖσαν ἀνωτέρω πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιστολῆν τῶν κ. κ. Κανελλοπούλου καὶ Γρώμαν.

5) Ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ μνημονευθὲν προσυμφωνον δὲν συνωμολογήθη μετὰ πάντων τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων τοῦ Θεοδ. Τσαβλίρη καὶ τῆς Κοινότητος.

5) Ἐπειδὴ ἐκ τῆς γενομένης πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. δηλώσεως πάντων τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων τοῦ Θ. Τσαβλίρη ἀποδεικνύεται τὸ **ἄσυμφoron** διὰ τὴν Κοινότητα Δεϊβαρτζίου τοῦ μελετηθέντος προσυμφώνου, ἀφοῦ ἴσως πάντες οἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται συμβιβασμὸν ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παραχωρήσεως πρὸς αὐτοὺς ποσοῦ ἑκατὸν μόνον χιλιάδων δραχμῶν.

6) Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τῶν ἀξιούντων ἐξ' ἀδιαθέτου κληρονομικῶν δικαίωμα συγγενῶν τοῦ Θ. Τσαβλίρη συμβληθεὶς Πρόεδρος τοῦ Κοινοτικῶν Συμβουλίου Δεϊβαρτζίου Γ. Θούας, πλὴν τοῦ ὅτι

τυγχάνει συγγενής του διαθέτου εις 4ον βαθμόν ἐξ ἀγχιστείας παρίσταται καὶ ὡς πληρεξούσιος τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ δὲ τοῦ ἀποβιώσαντος Θ. Τσαβλίρη διαθέτου ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 110 τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1921 πληρεξουσίου τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Ἀροαλείας.

7) Ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ 23ης Δεκεμβρίου 1921 ἐπιστολὴ τῶν πληρεξουσίων τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων τοῦ Θ. Τσαβλίρη πρὸς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Γ. Θούαν πρόεδρον τῆς Κοινοτήτος Λειβαρτίου δι' ἧς οὗτοι αὐθιμερὸν μὲν ἀλλὰ μετὰ τὴν ὑπογραφήν, μνημονευθέντος προσυμφώνου, δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται νὰ προστεθῇ ἐν τῷ δριστικῷ συμβολαίῳ τοῦ συμβιβασμοῦ ὅρος ὅτι, ἐὰν ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ μεταλλεύματος, ὅπερ παραχρεῖται διὰ τοῦ προσυμφώνου πρὸς τοὺς ἐντολεῖς τωον, ἤθελεν εἰσπραχθῆ ποσὸν ἀνώτερον τῶν 150 χιλιάδων δραχμῶν τὸ ἐπὶ πλεόν ποσὸν νὰ περιέρχεται εἰς τὴν Κοινότητα, δὲν ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὅτε τοῦτο διὰ τῆς μνημονευθείσης ὑπ' ἀριθ. 102 ἀποφάσεώς του ἀπέδεχτο τοὺς ὅρους τοῦ προσυμφώνου οὔτε τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, ὅτε αὐτὸς ἐνέκρινε τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ προσήχθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τὴν ὑποβολήν, τῆς προσβαλλούσης τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν ἐγκρίνασαν ταύτην ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, ἐφέσεως, μὴ ἀποτελοῦσα δὲ Δημόσιον ἔγγραφον ἠδύνατο καὶ νὰ μὴ προσαχθῇ καὶ μεταγενεστέρως ἐξ οἰουδὴποτε λόγου καὶ ἐπομένως νὰ μὴ περιληφθῇ ἐν τῷ δριστικῷ συμβολαίῳ δὲν αὐτῇ ὅρος, πλην τοῦ ὅτι ἡ δήλωσις αὕτη ἐγένετο ἀνευδὸ πληρεξουσιότητός τινος.

8) Ἐπειδὴ ἐκ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ δικηγόρου κ. Α. Μάτση οὔτε πόρρωθεν δικαιολογεῖται φόβος ἀκυρώσεως τῆς διαθήκης τοῦ Θ. Τσαβλίρη, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ὑποφαινόμενοι τῆς συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς ὑποθέσεως.

9) Ἐπειδὴ ὁ μελετώμενος συμβιβασμὸς ἀποτελεῖ προσβολὴν τῆς τοῦ διαθέτου βουλήσεως.

Διὰ ταῦτα

Θεωροῦντες τὸν μελετηθέντα συμβιβασμὸν ἐπιζήμιον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Κοινοτήτος

Διτάμει τῶν ἄρθρων 40, 45, 27 καὶ 127 τοῦ ΒΝΖ' νόμου ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Ἀποφασίζομεν

Δεχόμεθα τὴν προσφυγὴν ἢ ἔφειν τοῦ Βασιλείου Δουδοῦμη καὶ λοιπῶν κατοίκων τῆς Κοινοτήτος Λειβαρτίου.

Ἀκυροῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1315 ἐ. ξ. ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 102 ἐ. ξ. ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Λειβαρτζίου διὰ τοὺς ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης ἐκτεθέντας λόγους καὶ ἐντελλόμεθα τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης πρὸς τοὺς ἐφεσεύοντας καὶ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Λειβαρτζίου.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἴδου τὰ συμπεράσματα τὰ ὁποῖα ἀφίγει ἡ ἀπόφασις αὕτη ἢ τόσον ἐμβριθῆς καὶ ἐντιμος, ἐκδοθεῖσα ἄλλως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Κομματικῆς ἰσχύος τοῦ ἐνόχου.

Πλήρης ἠθικὴ καταρράκωσις ἐνὸς ἐπιστήμονος ἱατροῦ καὶ ἀπίστου προέδρου τῆς πτωχῆς κοινότητος Λειβαρτζίου καὶ προφανῶς ἐγκληματίου, ὡς ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφέρεται, ἐγκληματίου μὴ σταματήσαντος πρὸ ἀτιμωτικῶν πράξεων, ἀτιμωτικῶν πράξεων ὡς εἶναι ἢ πλαστογραφία, ἢ νόθευσις σφραγίδων, ἢ ἀπιστία κ.λ.π.

Ἡ ἐνοχή.

Διὰ τὰς πράξεις ταύτας ὑπεβλήθη μὴνυσις εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν ἀπὸ 17—8—22 μὲ ἐπίσημα ἔγγραφα ὡς εἶναι φέρ' εἰπεῖν τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Νομαρχίαν ἀντίγραφον ἕξ ἀνυπόκτου πρωτοτύπου τῆς ὑπ' ἀριθ. 102 ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου τοῦ 1922 πράξεως τοῦ Κοινοτικοῦ συμβουλίου Λειβαρτζίου, πράξεως πλαστογραφηθείσης ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τοῦ τότε ἐν Ἀθήναις ὡς ἐπιστήμως δι' ἔγγράφων διαπιστοῦται, εὐρισκομένου Γ. Θούα, πράξεως σφραγισθείσης διὰ νόθου σφραγίδος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, μὲ τὸν ἀπώτερον ἐγκληματικὸν σκοπὸν νὰ προφθάσῃ ἵνα παραεῖση τὴν Νομαρχίαν καὶ κυρώσῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς της τὸν ἐνόχον συμβιβασμόν.

Ἐβαλε δηλαδὴ ἡ δύστηνος κοινότης Λειβαρτζίου τὸν λύκο νὰ τῆς φυλάξῃ τὰ πρόβατα.

Αἱ ἀνακρίσεις ὑπὲρ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς Πατρῶν ἐπερατώθησαν καὶ ἀπηγγέθη κατηγορία κατὰ τοῦ εὐπολήτου Γ. Θούα ἐπὶ πλαστογραφία νοθεύσει σφραγίδος ἀπιστία κ.λ.π. ὁ Ὑπουργὸς δὲ τῆς Δικαιοσύνης ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἀδειαν διώξεως τοῦ κ. Πληρεξουσίου διὰ τὰς ἀνωτέρω ἐντίμους πράξεις. (Ἐπίσημα πρακτικὰ Βουλῆς συνεδρίας ΡΕΣΤ 28 Μαρτίου 1925 σελίς 1).

Ἄλλ' ἄς παρτεθῇ ἐνταῦθα τὸ ἔγγραφο τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν Πατρῶν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ νὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης ἀντικατοπτριζόμενον τὸν Γεώργιον Θούαν.

Ἄριθ. 50.

Ἐν Πάτραις τῇ 10ῃ Μαρτίου 1925

Κύριον Εἰσαγγελέα,

Ἡ κατὰ τοῦ ἱατροῦ Θυσία μήνυσις ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν τὴν 17ην Αὐγούστου 1922 καὶ διεβιβάσθη πρὸς τὸν ἀνακριτὴν τοῦ Αἰοῦ τμήματος ἵνα ἐνεργήσῃ προανάκρισιν. Τὴν 30 Ἰουλίου 1923 ἐπεστράφη περαιωμένη πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα μετὰ ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου 7 καταθέσεων μαρτύρων, διαφόρων πιστοποιητικῶν, ἐγγράφων καὶ τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἀνακρινομένην ὑπόθεσιν δικογραφίας τῆς Νομαρχίας. Τὴν 13ην Μαΐου 1924 ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1699 βούλευμα, δι' οὗ ἐκήρυξεν ἑαυτὸ ἀναρμόδιον ὡς καὶ πάσας τὰς πρὸς Πλημμελειοδικαῖς δικαστικὰς ἀρχὰς λόγῳ τῆς ιδιότητος τοῦ κληρονομηθέντος ἱατροῦ. Τὴν 19ην Μαΐου 1924 διεβιβάσθη ἡ δικογραφία παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν πρὸς τὸν παρ' Ἐφέταις Ἀνακριτὴν διὰ τὴν ἐνεργεῖαν ἀνακρίσεως ἐπὶ ἀπιστία, πλαστογραφία, καὶ νοθεύσει σφραγίδος. Τὴν 20ην 8)βρίου 1924 ἐπεστράφη ἡ δικογραφία περαιωμένη παρὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις Ἀνακριτοῦ κ. Μουστακοπούλου μετὰ 11 νέων καταθέσεων μαρτύρων, ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου καὶ διαφόρων ἄλλων ἐγγράφων. Τὴν 10ην 9)βρίου 1924 ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν ἐπέστρεψεν τὴν δικογραφίαν πρὸς τὸν Ἀνακριτὴν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8574 ἐγγράφου του κρίνων ἀναγκαίαν τὴν συμπληρωτικὴν ἐξέτασιν τοῦ μνηυτοῦ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ σημειωθέντι ἐγγράφῳ καθορισθέντων περιστατικῶν ὡς καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν κοινοτικῶν Συμβούλων Λάγιοι, Κακκαβᾶ καὶ Καλλιακούδα καὶ τὴν διακρίβωσιν καὶ διαφόρων ἄλλων περιστατικῶν λεπτομερῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκτεθειμένων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὐρίσκεται ἡ ὑπόθεσις ὅτε ἀνέλθων ἐγὼ τὴν ἀνάκρισιν.

Ἐκ τῆς δικογραφίας δὲν προκύπτει ὅτι ὁ κατηγορούμενος Θυσίας ἦτο πληρεξούσιος οὐδ' ὁ ἴδιος ἀπολογούμενος ἐνώπιον τοῦ κ. Μουστακοπούλου ἐδήλωσε τὴν ιδιότητά του ταύτην. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἐζήτησα οὐδ' ἐγὼ παρὰ τῆς Συνελεύσεως τὴν καταδίωξιν ἀλλ' ἐξηκολούθησα τὴν ἀνάκρισιν διὰ τὴν διακρίβωσιν τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐγγράφῳ ὑποδεικνυμένων περιστατικῶν. Ἦδη παρακαλῶ ὅπως ἐνεργήσῃτε κατὰ Νόμον διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας τῆς Συνελεύσεως.

Ὁ Ἀνακριτὴς
ΧΡ. ΣΧΙΜΦΛΕ

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Πατρῶν διαβιβάζει τὴν ἀνώτερω ἀπάντησιν τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου ἐγγράφου του πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐπιβουλῆς συνέχεια.

Ἀφοῦ ὅμως ὁ πληρεξούσιος τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Συντακτικῆς Συνελεύσεως Γ. Θούας τὰ εὐρήκε μπαστούνια ἀπὸ τῆς ἀτόψεως τοῦ ἐκβιαστικοῦ συμβιβασμοῦ προβαίνει ἀμέσως εἰς ἀλλαγὴν μετώπου, κατὰ τὸ ρητὸν «τὸ καλὸ τὸ πα'ληκόρ, ξέρει κι' ἄλλο μονοπάτι». Συγκαλεῖ τοὺς ὁμοίους του ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους Μητροπούλους καὶ Σία καὶ ἐν ἀγαστῇ ὁμοφωνίᾳ παραιτοῦνται τῆς ἀγωγῆς—τοῦ μακαρίτου Τσαβλήρη ἰαθέντος βέβαια ἐν τῷ μεταξὺ ἐκ τῆς παραφροσύνης—μὲ τὸν ἕτερον ἀπώτερον ἐγκληματικὸν σκοπὸν ὅτι ἡ κοινότης Λειβαρτζίου θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ συνεπῶς ὁ διαχειριστὴς τῆς κληρονομίας θὰ εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὡς πρόεδρος τῆς κοινότητος καὶ φυτικῶς θὰ τοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ κάμῃ τὴν περιουσίαν τοῦ μακαρίτου Τσαβλήρη (γυαλιὰ-καρφιά).

Καὶ ἂμ' ἔπος ἂμ' ἔργον. Ἀμα τῇ καταργήσει τῆς δίκης παραχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὸν ἐξ ἀδιαθέτου καὶ ἐκ διαθήκης κληρονόμον Γ. Μητρόπουλον δικηγόρον ἐν Ἀθήναις ἐξ χιλιάδας δραχμῶν ἀντὶ τῶν 10 ἂ; ἐξήτησε, διὰ τοὺς κόπους καὶ μόχθους οὓς κατέβαλεν—ὑπὲρ τῆς κοινότητος βέβαια—ἐκ τῶν ὀπίστων 1500 δραχμαὶ ἐδικαιολογήθησαν δι' ἄλληλογραφίαν μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ Γ. Μητροπούλου καὶ τοῦ Γ. Θούα προέδρου τῆς κοινότητος Λειβαρτζίου.

Αὐτὰ ἐγένοντο μεταξὺ τῶν πρωτεξαδέλφων Μητροπούλου—Θούα συμφωνησάντων ἐπιπροσθέτως ὡς εἶναι γνωστόν, ἀναφέρεται δὲ ἐν τῷ συμβολαίῳ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, ὅταν θὰ εὗρουν τὴν κατάλληλον στιγμὴν ἢ μὲν κοινότης διὰ τοῦ Γ. Θούα νὰ κάμῃ δωρεὰν εἰς τὸν Γ. Μητρόπουλον Θούαν καὶ Σία καὶ ὡς λέγεται ποσοῦ 100,000 δρ. οἱ δὲ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι Γ. Μητρόπουλος Γ. Θούας καὶ Σία νὰ ἀποδεχθῶν τὴν δωρεὰν ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῆς περιουσίας τοῦ Θεοδώρου Τσαβλήρη καὶ τῆς κοινότητος Λειβαρτζίου ἔντιμα διέπραξαν.

Ἄλλὰ συγχρόνως διὰ νὰ μὴ δύναται νὰ διαψευσθῇ τὸ ὅτι ἐπιζητοῦν νὰ κάμουν τὴν περιουσίαν τῆς κοινότητος «γυαλιὰ—καρφιά», διὰ τῆς παλαιᾶς δόξης μεθόδου, τῆς ἐκτελέσεως ἔργων, ἐκτελουμένων καὶ καταστρεφόμενων, λόγῳ βέβαια τῆς καλῆς κατασκευῆς, ἐκτελουμένων ἄλλως παρὰ τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης καὶ τοῦ νόμου καὶ τῆς περιουσίας ἀνεκαθαρίστου εἰσέτι, ἐπιζητοῦν νὰ δικαιολογῶν δαπάνας, ἀμιλλώμενοι εἰς ἐπιβολὴν πρὸς διασπάθισιν καὶ καταβρόχθισιν τῆς περιουσίας τοῦ

δειμνήστου Τσαβλήρη και ἐπὶ ολοκληρωτικῇ βλάβῃ τῶν συμπε-
ρόντων τῆς κοινότητος Λειβαριτζίου.

Ἐν παρόδῳ δὲ αἱ λεχθῆ καὶ τοῦτο ὅτι οἱ ἀπὸ τὴν διαθή-
κην ὀρισθέντες ἐκτελεστοὶ οὔτε κἀν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει, ἐκτε-
λοῦνται δὲ ἔργα ἀπὸ περιουσίαν μὴ ἐκαθαρισθεῖσαν ὡς ὁ Νό-
μος ὀρίζει, μὴ κατατεθεῖσαν εἰς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν καὶ τῆς δα-
πάνης φυσικὰ μὴ προερχομένης ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς περι-
ουσίας, ἀλλ' ἐκ τῶν κεφαλαίων ὡς πιστεύεται.

Μήπως ὅμως εἰς τὴν ἐκποίησιν τοῦ μεταλλεύματος 12 — 15
χιλ. τόννων, τοῦ οὐσιωδεστάτου τούτου μέρους τῆς περιουσίας
ἐτηρήθη καλλιτέρα τακτικῇ, ἐκείνης ἥτις τὸ ἀπείριμα εἰς 75 !!!! χιλ.
δρ. ἐν συνόλῳ διὰ τὰ τὸ φάγουν οἱ Θεοῦας, Μητρόπουλος καὶ κομ-
πανία; Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Λειβαριτζίου — ἄνευ τῆς
συνδρομῆς; τῶν ἐκτελεστῶν καὶ πρὶν κἀν παραδοθῆ ὑπὸ τούτων
εἰς τὸν κληρονόμον ἐκαθαρισμένη ἢ περιουσία—προεκκήρυξεν,
ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ δημοπρασίαν εἰς τὸ ἔσωτερικὸν μόνον,
δημοπρασίαν ἰδοῦσαν τὸ φῶς εἰς μίαν παραπταμένην στήλην
μῆς ἐφημερίδος.

Διαγωνισμὸς διεθνῆς ὡς ἦτο ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, δι' ἕνα
ἐντιμον νοικοκύρη, κυρίως εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἀγορὰς ἐπεξεργασίας
μεταλλεύματος, οὐδεὶς προεκκηρύχθη. Καὶ παρεγκλήθη τὸ μετάλλευ-
μα ἀντι πινακίου φακῆς μόνον — καὶ διὰ τὴν ὅποιαν παραχώρησιν
πολλὰ λέγονται ὄχι βέβαια ἐποικοδομητικὰ εἰς τὴν ὑπόληψιν τῶν
ὑπαιτιῶν—εἰς τὸν μόνον πλειοδότην ἀντι 7 σελινιῶν κατὰ τόννον
ἐνῶ ἢ ἀξ' α του κατὰ τοὺς εἰδικοὺς καὶ τὴν παρατιθεμένην ἀπό-
φασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἶναι πολλαπλασία, ἐξι-
κνουμένη μάλιστα μετὰ τῶν ἐξόδων φορτώσεως καὶ μεταφορᾶς
εἰς λίραν Ἀγγλίας μίαν κατὰ τόννον' δηλ. ἐπωλήθη τὸ μετάλλ-
ἀντι 100 δρ. κατὰ τόννον ἐνῶ ἠδύνατο νὰ πωληθῆ ἀντι 300
ἀπὸ τὰς ὁποίας ν' ἀφαιρηθοῦν τὰ ἔξοδα φορτώσεως καὶ μετα-
φορᾶς.

Καὶ ὅτι μὲν οἱ λοιποὶ ἐκτελεστοὶ τῆς Διαθήκης ἠγνοήθησαν
ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος Γ. Θεοῦα θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐλέγ-
χου μελετωμένου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας.

Θὰ κατασταθῆ ἄρα γε δυνατόν ν' ἀκυρωθῆ ἢ ὑπὸ τοιούτους
ἄρους διεξαχθεῖσα—ἴσως ἀμαρτωλῇ—Δημοπρασία πρὸς ὄφελος
τῆς ταλαιπώρου Κοινότητος, ἐξασφαλιζόμενον δι' εὐρέος διαγω-
νισμοῦ; Θὰ ἴδωμεν. Ἄλλὰ καὶ θὰ παρακολυθῆσωμεν.

Ἄλλαι συνέπειαι.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον ταῦτα. Αἱ ἠθικαὶ ζημίαι ἐκ τῆς τοιαύ-
της κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ Θεοδώρου Τσαβλήρη ἐπιβουλής
ἐνεφανίσθησαν ἤδη.

Καὶ ἐνῶ ἦτο γνωστὸν ὅτι ἕτερος συμπολίτης μας, ὁ πέρυσιν ἐκλιπὼν Λεόντιος Οἰκονομίδης εἶχεν ἀναγράψει εἰς τὴν διαθήκην του σημαντικατάτον ποσὸν ὑπὲρ τῆς γενετήρας του Κοιότητος Λειβαρτζίου, διέγραψεν ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του τὴν διάταξιν ταύτην, μὴ ἐπιθυμῶν, ὡς εἶπεν ἡ περιουσία του εἰς ὑποσιτῆ τὴν ἰύχην τῆς περιουσίας τοῦ ἀειμνήστου Θεοδώρου Τσαβλήρη, καὶ νὰ τὴν «φάῃ ὁ Θούσας».

Εὐτυχῶς αἱ ἀρμόδιαι Κρατικοὶ ὑπηρεσίαι διατελοῦσιν ἤδη ἐν γνώσει καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομεριῶν τῆς ὑποθέσεως Τσαβλήρη, γνωρίζουσαι ἀκόμη καὶ τὰ ἐλαττήρια ἐξ ὧν ἐλαύνονται οἱ διαχειριζόμενοι ἤδη—παρὰ τὸν Νόμον καὶ τὴν Διαθήκην—τὴν περιουσίαν τῆς Κοιότητος Λειβαρτζίου.

Ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ὑπηρεσιῶν τὰ ὑπευγείον τῆς Γεωργίας, ἀνώτατος ἐπόπτης τῶν κληρονομιῶν τῶν ἀναγομένων εἰς Κρατικούς καὶ Κοινοτικούς σκοποὺς ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως τῶν κατὰ τὸ κληροδοτήμα Τσαβλήρη καὶ τὸν παριλθόντα Μάτιον ἀπέστειλε τὸν Τμηματάρχην του ἐπιτῶν κληροδοτημάτων εἰς Λειβαρτζιον ὅπως δι' ἐπιτοπίου ἐξετάσεως πιστοποιήσῃ τὰ συμβαίοντα.

Ὅντως δὲ Τμηματάρχης ὑπέβαλλε πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τὴν ἔκθεσίν του ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα καὶ ταῦτα πρὸς πλήρη ἐπίσημον κύρωσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐκτιθεμένων.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἀφοῦ ἀναλύει λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν κληρονομίαν Τσαβλήρη πιστοποιεῖ μὲ τὸ κύρος τῆς ἀληθείας καὶ ἐπισήμως τὰ ἑξῆς.

1) Ὅτι εἰς τὸ τομεῖον Καλαβρυτῶν οὐδὲν στοιχεῖον πληρωμῆς πρὸς ἐκτελέσειν κοινοτικῶν ἔργων οὔτε καὶ ὀπωσδήποτε στοιχεῖον ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κληροδοτήματος Θεοδ. Τσαβλήρη φαίνεται ὑπάρχον.

2) Ὅτι τὰ ἐν Λειβαρτζίῳ ἔργα ἐγένοντο ἄνευ νομίμου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτομένων νομίμων διατυπώσεων, οὔτε καὶ δημοσίου ἔστω καὶ παρατύπου συναγωνισμοῦ.

3) Ὅτι ἡ περιουσία Θ. Τσαβλήρη παραμένει ἀνεκκαθάριστος.

4) Ὅτι δεν συνέπραξαν οὐδαμῶς οἱ δύο ἕτεροι ἐκτελεσταὶ τῆς Διαθήκης ὁ Σχολάρχης Λειβαρτζίου καὶ ὁ μητροπολίτης Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας.

5) Ὅτι οὐδὲν στοιχεῖον ἐκτελέσεως ἔργων ὑπάρχει παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς Κοιότητος Λειβαρτζίου

6) Ὅτι ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Νομαρχίας Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος.

δὲν προκύπτει ἂν ἐν τῇ Κοινότητι Λειβαρτζίου ἐκτελοῦνται ἔργα, ἐς οὐ καταφαίνεται ὅτι οὐκ ὑπεβλήθησαν ἔγγραφα ὑπὸ τῆς Κοινοῦτος ταύτης σχετικῶς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Τσαβλήρη, οὐδὲ ὑπάρχει σχετικὴ μετὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀλληλογραφία.

7) Συμπερασματικῶς ὅτι ἐξετελέσθησαν ἔργα τμηματικῶς ἕκαστον ἀξίας ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας δραχμῶν ἀνευ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ παρὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1919 Β. Διατάγματος ὑπὸ μόνου τοῦ Γ. Θούρα, ἀνευ τῆς συμπράξεως τῶν λοιπῶν ἐκτελεστῶν κατὰ τὴν Διαθήκην, ἐλάχιστα ἂν μὴ παντάπασιν συμπτύττοντος τοῦ Κοινοῦτικῶν Συμβουλίου, τῆς πληρωμῆς τῶν ἡμερομισθίων καὶ λοιπῶν δαπανῶν γινομένης προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ Γ. Θούρα, ἀνευ ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς βάρος τοῦ Κοινοῦτικῶν Ταμείου εἰς ὃ δὲν φαίνεται εἰσέλθουσα ὡς ἔσοδον ἢ περιουσίᾳ Τσαβλήρη. Συνεπῶς ἡ περιουσία αὕτη εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τοῦ Γ. Θούρα προσωπικῶς, μὴ κατατεθεῖσα εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τῆς κληρονομίας Κοινοῦτικῶν συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον καὶ τὴν Διαθήκην.

10) Ὅτι δὲν ἐξετελέσθησαν αἱ διατάξεις τῆς Διαθήκης ὡς πρὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῇ ὀριζομένων ἔργων κ. λ. π. Ἄντιθέτως δὲ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ διαθέτου ἐγένετο ἡ ἐκτέλεσις, κατὰ τὸν ἄνω τρόπον, κοινοτικῶν ἔργων, ἐξ οὗ καταφανεται ἀταξία περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Διαθήκης, ἀταξία, ἣτις σὺν ταῖς ἄλλοις καταλίπει τὴν ἐξῆς μεγάλην πρακτικὴν σημασίαν, ἐὰν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων καταναλώθησαν κεφάλαια ἐκ τῆς περιουσίας καὶ οὐκ εἰσοδήματα καὶ τόκοι αὐτῆς ὡς ὃ διαθέτης ὀρίζει.

11) Ὑποδεικνύει μέτρα δραστηκῶς εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας πρὸς κολατῶν τῶν γινομένων μέχρι σήμερον, καὶ ἔξασφάλισιν τῆς ἐκτέλεσεως τῆς Διαθήκης καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Κοινοῦτικῶν Λειβαρτζίου ἐπ' ὠρελείᾳ αὐτῆς καὶ μόνον εἰς τὸ μέλλον.

Ἐν συμπεράσματι ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἡ ἐκθεσις τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν Πατρῶν πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ ἐκθεσις τοῦ τμηματάρχου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ἡ αἴτησις τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν Πατρῶν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης περὶ παροχῆς ἀδείας διώξεως κατὰ τὸν Γ. Θούρα καὶ ἡ κατάθεσις ταύτης εἰς τὴν Βουλὴν ἀποδεικνύουν ἀπ' ἐνὸς μὲν τὴν ψυχρὰν ἀλήθειαν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐκτιθεμένων καὶ ἴσως ὄχι πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς ἀναξιοῦτος ἐνὸς ἀνθρώπου ἐπιστήμονος, καὶ διακεκρι-

μένου μάλιστα ὡς πιστεύεται, ἐκλεκτοῦ μιᾶ; πτωχῆς κοινότητος, καὶ ἐκλεκτοῦ μιᾶ; ἐπαρχίας ἡρωϊκῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ἐτέρου ὅτι εἶναι ἀδύνατον ὁ ἔνοχος ν' ἀποφύγῃ τὰς εὐθύνας τοιούτων πράξεων καὶ νὰ μὴ καταλήξῃ ἐκεῖ ποῦ εἶναι ἡ θέσις του.

Ἐκαστος, λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων ἢ αἰσχυνθήσεται ἢ δοξασθήσεται.

Τὸ ἄλλο ἐπίδιδώκεται :

Τοῦ παρόντος πονήματος ὅμως εἶναι καὶ ἓνας ἄλλος ὑψηλότερας ἠθικῆς σκοπός, πλὴν τοῦ στηλιτισμοῦ τῶν ἐνόχων.

Νὰ πιστεύουν οἱ ἀγαθοὶ καὶ ἔντιμοι πολῖται ὅτι εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἠθικοὶ καὶ ἔντιμοι ἄνθρωποι, οἵτινες ν' ἀντεπεξέλθουν καὶ νὰ ἐπικρατήσουν κατὰ τῶν ἀνηθικῶν καὶ τῶν ποταπῶν τῶν ἐπιζητούντων, ἐξ ἀκολάστου ἰδιοτελείας, τὴν ματαιώσιν τοῦ ἠθικῶν καὶ εὐγενῶν προθέσεων οἷας ἤθελεν ὀρίσει πρὸς πραγμάτωσιν ἢ τελευταία των θέλῃσι.

ΑΘΗΝΑΙ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1925

Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Δειβαρτζινῶν

